

Un club a la deriva

El descens a segona divisió del futbol, la temporada passada, no ha abaixat la intensitat de la guerra de despatxos que es viu entre els màxims accionistes de la Societat Anònima Esportiva (SAE) Mallorca. Al contrari. Es va intensificar i ara mateix ningú no sap com pot acabar. Els més pessimistes veuen un futur molt negre per al club de futbol que el 2016 com-

Les bregues entre els principals accionistes del Reial Mallorca han posat la SAE en la pitjor situació de la seva història.

Grande va enfonsar el club

Una jutgessa de Palma ha condemnat Vicenç Grande, ex-propietari del Mallorca, a pagar 5,3 milions d'euros a la Societat Anònima Esportiva que va ser seva. La raó és que el troba responsable d'una gestió nefasta quan va ser el conseller delegat de l'empresa esportiva entre 2005 i 2009. Segons la sentència –que segueix fil per randa les acusacions fetes pels administradors del concurs de creditors en què la SAE entrà el 2010– l'ex-propietari de la majoria de les accions i conseller delegat es va dedicar a fer “successives ampliacions i disminucions de capital amb l'objectiu d'evitar entrar en causa de dissolució” tot i que l'empresa era insolvent per mor de la gestió deficient. Val a dir que Grande sempre ha defensat tot el que va fer durant els anys que fou el propietari del Mallorca. De fet, se n'ha mostrat orgullós. Durant el judici, el passat mes d'octubre, assegurà que en el moment de la seva sortida del club deixà 2,5 milions en efectiu a tresoreria i més de 6 pendents de cobrament, la qual cosa, al seu entendre, demostraria la seva bona gestió. No ho ha entès així la jutgessa, que el condemna a pagar 5,3 milions al Mallorca –2,2 milions menys del que reclamaven els administradors del concurs de creditors– i a 5 anys d'inhabilitació “per administrar béns aliens”. Contra la sentència es pot recórrer, com ha fet Grande. Però, així i tot, és una galdada molt forta per a l'home que va ser propietari del club entre 2005 i 2009. Varen ser els anys de màxima lluentor social del promotor immobiliari i constructor més important de les Illes. El seu grup d'empreses, anomenat Drac, es va avançar a la SAE Mallorca i ja el 2008 va presentar voluntàriament concurs de creditors, el més gran de la història de les Balears. En els anys d'esplendor, Grande arribà a plantejar (2006) construir tres gratacels adossats a un nou estadi de futbol per al Mallorca. Explicà, amb la *modèstia* que el caracteritzava, que a cada moment històric li corresponia una gran arquitectura: Sa Llonja a l'època medieval, va dir, i les seves torres a la modernitat de començament de nou mil·lenni. Així era Vicenç Grande, un magnat del maó que, com tants d'altres, veien en la llotja d'un club de futbol el trampolí per a arribar al cim del reconeixement social. Ara els problemes del gegant amb peus de fang són judicials. A banda de la sentència esmentada, també fou condemnat el mes passat per un altre jutjat de Palma a dos anys de presó per delictes fiscal i a pagar més de mig milió de multa; també ha recorregut contra aquesta sentència i no ha ingressat a presó.

plirà, si encara existeix, cent anys. Els més optimistes senzillament confien que no desaparegui.

Guerra a mort. Aquest setmanari s'ha fet ressò en els últims dos anys de les serioses bregues, d'intensitat creixent, entre els dos principals accionistes de la SAE. Per una banda, el conegut Llorenç Serra Ferrer –ex-entrenador del Mallorca i, també, entre més clubs, del Barça i del Betis–, posseïdor d'un paquet d'accions del 45% del total. I per l'altra, Utz Claassen, un peculiar personatge nascut el 1967 a Hannover. Ric, escriptor, empresari i especulador, molt pagat de si mateix, intenta quedar-se la majoria de les accions del Mallorca. Actualment en té un 20%, però els propietaris d'un altre paquet del 20% –un grup de diversos accionistes– habitualment s'arreglaren amb l'alemany contra Serra Ferrer, tot i que fins ara no li hagin venut els seus títols.

Les bregues entre els dos homes forts de la SAE han protagonitzat els dos darrers anys de la història del Mallorca. Tant era si el club assolia jugar en competicions europees, com va passar el 2010, tot i que llavors la UEFA li retirés la llicència europea per mor de la nefasta situació econòmica. Tampoc no importava si, més tard, es mantenia pels pèls a primera divisió. Ni tan sols tenia importància si finalment, com passà el juny, naufragava i baixava a segona divisió del futbol professional. L'únic que importava als despatxos de Son Moix –nom del camp on juga i de la seu social de la SAE Mallorca– era la guerra entre el mallorquí i l'alemany pel control del Mallorca.

Una guerra cada batalla de la qual fins fa pocs mesos sempre guanyava Serra Ferrer. Gràcies al fet que al 45% d'accions que ell controla se li sumava el 5% i busques que té en propietat Gabriel Cerdà. Aquest empresari va ser convençut per Serra Ferrer perquè comprés un petit paquet de títols, un 5%, per així sumar-los als que ell representava i per tant tenir en conjunt el 50% de la SAE. Així ho feren el juny de 2010. El control passà a ser absolut quan Cerdà aconseguí una altra petita porció de títols –un 0,4%– que suposaven la majoria absoluta d'accions per a l'aliança que mantenia amb Serra

Ferrer. D'aquesta manera, les bregues entre aquest i l'alemany estaven resoltes per endavant. Guanyava sempre el mallorquí. Fins que les relacions entre Serra i Cerdà començaren a fer figa i, finalment, el passat novembre, esclataren en una guerra oberta.

Cerdà. En principi Cerdà no participava gens en la gestió del club. Serra Ferrer gestionava com volia i posava els seus homes de confiança en els llocs clau, com a la presidència, a la qual col·locà primer Josep Pons i, més tard, Jaume Cladera, amics seus. Però així com les bregues entre el mallorquí i Claassen s'anaven intensificant –l'alemany fins i tot portà Serra Ferrer als tribunals per estafa en la venda d'accions, infructuosament– Cerdà veia augmentar el seu paper desequilibrant. El 5 i busques per cent cada cop era més important. De fet, era essencial per a desfer empats entre els altres dos. Així que començà a exigir quota de poder. Aconseguí que dimitís Cladera de la presidència i ell es féu nomenar president del Mallorca el passat juliol. A canvi sindicava formalment i legalment les seves accions a les de Serra. Dit d'una altra manera, donava estabilitat al màxim responsable executiu del club però l'obligava a comptar amb ell en la gestió general.

Tanmateix, a desgrat de la situació accionarial, Serra Ferrer volgué seguir decidint fitxatges d'entrenador i jugadors tot sol, amb els seus homes de confiança. Cerdà començà a posar-se més i més nerviós. L'ex-entrenador, no obstant, no canvià de forma d'actuar. Transcendiren a la premsa alguns en-

EFE

El màxim accionista del Mallorca, Llorenç Serra Ferrer (a la foto), és a les mans d'un petit accionista, Gabriel Cerdà, que té el 5% dels títols de la SAE.

frontaments. Però Serra continuà fent i desfent a pler. A aquesta situació de tensió en els despatxos s'afegia una realitat esportiva que no era ni de bon tros falaguera: tot i tenir el pressupost més alt de la segona divisió, el Mallorca no està en lluita pels llocs d'ascens directe a primera. Aquest fet està ocasionant més nervis i una deserció enorme de la massa social: cada partit del Mallorca a Son Moix fa pena, amb entrades de 3.000, 4.000 persones...

En aquest ambient cada cop més agre, finalment el passat 12 de desembre, Cerdà, en un gest insòlit, va fer públic un comunicat en el qual, sense citar-lo, posava a retxa Serra Ferrer.

Utz Claassen continua entestat a tenir la majoria de les accions del Mallorca i controlar així la SAE, però Gabriel Cerdà té la clau de les majories.

Assegurava que s'ha acabat que hi hagi consellers de la SAE que actuïn "com si tinguessin la majoria absoluta" de les accions, prenent "decisiones sense donar explicacions".

Si abans la brega era a dos, ara és a tres, perquè Cerdà també està enemistat amb l'alemany. De tal manera que la SAE Mallorca és, com se sol dir, una olla de caragols que ningú sap com pot acabar. Per si faltava res, la situació esportiva tampoc és gens bona. Tot plegat fa créixer el pessimisme i els dubtes sobre com estarà el Mallorca quan el 2016 celebri el centenari.

Miquel Payeras

estudis virtuals

formació en línia

MATRÍCULA OBERTA

Les preinscripcions s'han de fer al web www.uda.ad

BÀTIXELORS EUROPEUS (estudis de primer cicle)

- Administració d'empreses
- Comunicació
- Dret
- Humanitats
- Informàtica
- Llengua catalana

Termini: 7 de febrer

CURSOS D'ACTUALITZACIÓ

- Constitució i altres fonts del dret d'Andorra
- Dret públic d'Andorra
- Didàctica de la llengua catalana
- Patrimoni cultural d'Andorra

Termini: 21 de febrer

UNIVERSITAT D'ANDORRA

Plaça Germandat 7
AD600 Sant Julià de Lòria
T. (+376) 743 000